Viajka hvězdnatá

a v každým správným zápasu Nad hlavou vlajka hvězdnatá Náš domov, ten je v Texasu my vždycky hrajem prim isou naše srdce ze zlata na jihu, pokud vím to holka dobře víš a na ní bílej kříž

> protože doufám račte chápat, nelze s vílou žít. Mě libí se na víle, že nemám strach s ní spát,

Líbí se mi nápad s vílou chvíli být

A za ním první druhý třetí Tamhleten zrzek v širáku lak v ocelovým svěráku a nepřítel má nahnáno když naši chlapci řvou má v ruce prapor náš pluk za plukem jdou toho holka znáš.

protože schován pod svou kápí já vskutku mám ji rád.

Líbí se mi víla, krásná, půvabná,

Touha má mě trápí a jistě je to znát,

protože v noci je tak milá a přes den, když o ní sním,

ie bezvadná

protože k ránu přijde chvíle, kdy musí jít a já to vím a

já sem rád.

neznáme žádnou legraci a zapomenout na mrtvý se můžem třeba smát však kdvž to musi být A po bitvě pak vesele a naši hymnu řvát a dovedem se bit

R. Vím, že nechci mít už jinou žádnou

Zabili, zabili

že jen v pohádkách víly krásné vládnou

GCD

a ty lidská srdce nemají

však často si říkám potají,

Bylo tu není tu, havrani na plotu není není tu

protože v nich je její síla a nemám strach, že při svých

R: Vím, že nechci mít

hrách mě zotročí

protože víla, když se vrátí je stokrát pěknější.

Líbí se mi víla, jak hledí do očí,

Touha má mě trápí to není vedlejší,

Špatně ho zabili, špatně pochovali vlci ho pojedli, ptáci rozklovali

Vítr ho roznesl, po dalekém krají havrani pro něho, po poli krákají

jak tiše pláce, oci privírá.

My vlastně nejsme vojáci

řekněte hrobaři, kde je pochovaný Zabili zabili, chlapa z Koločavy Dmi

protože v noci je tak milá, pak musí jít a můžu být zas

chvíli sám

protože doufám račte chápat, nelze s vílou žít

Libi se mi nápad s vílou chvíli být

Líbí se mi víla a vskutku rád ji mám,

bylo víno v sudě, teď tam voda bude

Kráká starý havran, krákat nepřestane dokud v Koločavě, živý chlap zůstane

Všech vandráků múza

to nebyl hřích po nocích, než po kytaře sáhla, 1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza. a řekla, že je múza všech vandráků z Čech, tak nám chleba kradla a čmárala po zdech. Fmai7 G Fmai7 G Fmai7 Fmai7 Emi D G C

R. Haleluja, zavírá se brána, my zpívať chcem do rána,

než napadá sníh,

haleluja, kteroupak si dáme, Emi D G C 0

než skončíme s ránem 0

až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit pak mezi námi žila spousťu hezkejch dní, budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní. 2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila, na hřbitově obutých.

za pár dní tahle můza, dneska služka Mici 3. Každou noc po milování skládala mu hity skončila na ulici a pod mostem má byt. a kašlala na city, na obyčejnej lid,

*. Vratte nám, vratte nám tu všech vandráků múzu, má roztrhanou blůzu, hm hm hm ... G Fmai7 G

Zafúkané (Kapo 2

E Ami Fmaj7 An Ami Aadd9 Ami Aadd9 cesticky snehem sú zafúkané. 1. Vetr sneh zanésl z hor do polí, já idu pres kopce, pres údolí, idu k tvej dedine zatúlanej, U 0

C(Dmi) Dmi(E) E(Ami kolem mna všecko je zafúkané. 2. Už vašu chalupu z dálky vidím, R. [: Zafúkané, zafúkané,

Ami C G C

snád enom pár kroku mi zostává, okénko k tobe je zafúkané. :] srdce sa ozvalo, bit ho slyším, R: [: Ale(-) zafúkané, zafúkané, a budu u tvého okénka stát.

Od tvého okna sa smutný vracár v závejoch zpátky dom cestu hled mé stopy k tobe sú zafúkané. :] spadl sneh na srdce zatúlané, aj na mé stopy - sú zafúkané. R. [: Zafúkané, zafúkané,

1

Zachrante kone

žil jsem jen pro ne, bránil je nejvíc rad klisna u nej a smutecní dej se oden va G Hmi C R: Zachrante kone, kricel jsem tisidaval 1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příko C C H7 to byla pulnoc, v tom krik o pomoc 2. Ohrady a stái, a v plamenech krá procesal plamen, spálil na troud. než prišla chvíle, kdy hrivy bílé C G C H7 ver mi, kone plácou, povídám, H7 (D7) hejna kohoutů, a buhví kam. já videl, jak to hríbe umírá, Ami Ami H7 Emi